

Daniel Kitabı - Numara Kırk Dokuz

Gerçeklerin açığa çıkarılması: Gece yarısı çağrısı, İslam'ın rolü ve son günlerdeki nihai sınanma süreci

Jeff Pippenger
2024-01-13

Ulai Irmağı'ndaki görümün mührü 1798'de açıldığında meydana gelen bilginin artışı, 1844'te Gece Yarısı Çılgılığı hareketinde doruk noktasına ulaşan bir sınama sürecini ortaya çıkardı. Şimdi mührü açılmakta olan son günlerin Gece Yarısı Çılgılığı, o tarih tarafından temsil edilmiştir ve o tarihin aynı sınavı hakikatlerini içerir; çünkü şu anda mührü açılmakta olan Gece Yarısı Çılgılığı mesajı, Miller'in mücevherlerinin yeniden yerine konulmasıdır.

“1841, '42, '43 ve '44 yıllarında aldığımız gerçekler şimdi incelenmeli ve ilan edilmelidir. Birinci, ikinci ve üçüncü meleşin mesajları gelecekte yüksek sesle ilan edilecektir. Bunlar ciddi bir kararlılıkla ve Ruh'un gücüyle verilecektir.” Manuscript Releases, cilt 15, 371.

Zamanımızdaki Gece Yarısı Çağrısı'nın peygamberî mesajının ana teması, üçüncü veyl olarak İslam'ın rolüdür. İslam'a ilişkin üç veylin tümü, Habakkuk'un iki levhası üzerinde temsil edilir. Son günlerin Gece Yarısı Çağrısı mesajının mührü, son günlerin bekleme zamanı olan 18 Temmuz 2020'deki hayal kırıklığında açılmaya başladı. Millerci tarihteki Gece Yarısı Çağrısı mesajında olduğu gibi, son günlerin mesajı da Exeter kamp toplantısı ile temsil edilen noktaya ulaşınca kadar aşama aşama gelişir. O noktada kızların ya yağları vardır ya da yoktur.

Yeruşalim halkını yöneten alaycı adamlar üzerine Yeşaya'nın vay haline ilanı, görümün Efrayim'in ayyaşları için mühürlü bir kitap gibi olduğunu belirtir. Yeşaya'daki pasajda, Adventizm tarihinde yapıldığı gibi, şeytani bir simgeyi tanrısal bir simgeye dönüştürme işi, çömlekçi kili olarak değerlendirilir. Bu iş, aslında Şeytan'ın simgesi olan "the daily"i Mesih'in simgesi olarak tanımlamaktı. Daniel "tamid" kelimesini putperestliğin bir simgesi olarak kullandığında, kelime "sürekli" anlamına geldiği için bu kelimeyi sembolik bir amaçla seçti.

Dünyayı Armagedon'a sürükleyen üç güç vardır ve bu üç güçten birincisi ejderhadır (putperestlik). Ejderha, Tanrı'ya karşı savaşını göklerde başlattı. Ejderha, en sonunda yok edileceği bin yıllık dönemin sonuna kadar o savaşı sürdürür.

Ve bin yıl dolunca, Şeytan zindanından salıverilecek; yeryüzünün dört bucağındaki ulusları — Gog ve Magog'u — saptırmak ve onları savaşa toplamak için dışarı çıkacak; sayıları denizin kumu kadardır. Yeryüzünün genişliği üzerine çıkıp kutsalların ordugâhını ve sevgili kenti kuşattılar; ama gökten, Tanrı'dan ateş indi ve onları yuttu. Onları aldatan İblis, canavar ile sahte peygamberin bulunduğu ateş ve kükürt gölüne atıldı; ve sonsuzlara dek gece gündüz azap çekecekler. Vahiy 20:7-10.

Dünyayı Armagedon'a götüren üç güçten ikincisi olan canavar (papalık) ile, o üç gücün üçüncüsü olan sahte peygamber (Amerika Birleşik Devletleri), her ikisi de çarmıhın tarihinden sonra tarihte ortaya çıktı ve her ikisi de Mesih'in İkinci Gelişinde yok edilecektir.

Ve canavar yakalandı; onunla birlikte, onun önünde mucizeler yapan ve bu mucizelerle canavarın işaretini almış olanları ve onun suretine tapanları aldatan sahte peygamber de yakalandı. İki de diri diri kükürtle yanan ateş gölüne atıldı. Vahiy 19:20.

Daniel, putperestliğin (Şeytan) bir sembolü olarak İbranice "continual" kelimesini seçtiğinde, Tanrı'ya karşı sürekli savaşın Şeytan olduğunu ortaya koyan bir kelime seçmiş oldu. Diğer iki güç ise Tanrı'ya karşı yürüttükleri savaşta yalnızca belirli süreler boyunca etkindir. Daniel'in "tamid" (sürekli) kelimesini seçmesi kasıtlı ve isabetliydi.

Rab'bin derin uyku ruhunu üzerlerine döktüğü ve gözlerini kapattığı kimseler üzerine Yeşaya'nın "vay haline" anlatısı 28. bölümden 30. bölüme doğru devam ederken, şöyle kaydeder:

Şimdi git, bunu onların önünde bir levhaya yaz ve gelecek zamanlar için sonsuza dek kalsın diye bir kitaba kaydet: Şu ki, bu halk isyankâr bir halktır; yalancı çocuklardır, Rabbin yasasını dinlemeyen çocuklardır. Görenlere, "Görmeyin"; peygamberlere, "Bize doğru olanı peygamberlik etmeyin, bize tatlı sözler söyleyin, yalanlar peygamberlik edin" derler. "Yoldan çekilin, izden sapın, İsrail'in Kutsalı'nı önümüzden uzaklaştırın." Bu yüzden İsrail'in Kutsalı şöyle diyor: Bu sözü hor gördüğünüz, zorbalığa ve eğriliğe güvendiğiniz ve onlara dayandığınız için, bu kötülük size, yüksek bir duvarda dışa doğru kabaran, düşmeye hazır bir yarık gibi olacak; kırılması bir anda, ansızın gelecek. Ve onu, çömlekçinin kabının paramparça edilmesi gibi kıracak; esirgemeyecek; öyle ki, onun parçalanmasında ocaktan kor almak ya da kuyudan su çekmek için kullanılacak bir çömlek parçası bile bulunmayacak. Çünkü Rab Tanrı, İsrail'in Kutsalı şöyle diyor: Dönüş ve huzurla kurtulacaksınız; sükûnet ve güven sizin gücünüz olacak; ama siz istemediniz. Yeşaya 30:8-15.

Yazılmış olan "levha", okuyanların "koşup" mesajı yayabilmeleri için tasarlanmış Habakkuk'un ikinci bölümündeki levhalardır. "Levha"yı kayda geçiren "kitap" Habakkuk'tur. Habakkuk'un "kitabındaki" "levha", "isyankâr bir halkı, yalancı çocukları, Rab'bin yasasını işitmek istemeyen çocukları" açığa çıkaran bir sınama sürecini temsil eder. "İşitmeyi" reddeden "isyankâr halk", Yeremya'da nöbetçinin borusunun sesini işitmeyi reddedenlerdir.

Ayrıca üzerinize bekçiler koydum, "Boru sesine kulak verin" diyerek. Ama onlar, "Kulak vermeyeceğiz" dediler. Yeremya 6:17.

İsyankârlar, Yeşaya'nın tarihinde de Mesih'in tarihinde de işitmek istemeyenlerdir.

Ve dedi: Git ve bu halka de ki: Duyun, ama anlamayın; görün, ama kavramayın. Bu halkın yüreğini duyarsızlaştır, kulaklarını ağırlaştır ve gözlerini kapa; yoksa gözleriyle görür, kulaklarıyla duyar, yürekleriyle anlar, döner ve şifa bulurlar. Yeşaya 6:9, 10.

Yeşaya'nın sağır isyankârları "duyabilir", ama "duymazlar" ve "duymayı" reddetmeleri, "anlamadıklarını" gösterir. Habakkuk'un "kitabında" anılan "tabloda" temsil edilen bilgi artışını anlamayanlar, Daniel'in kötülere olup aynı zamanda Matta'nın akılsız bakireleridir. Yeşaya'nın sağır isyankârları duysalardı, dönüp şifa bulabilirdi; ama kalpleri kalınlaştığı için Gece Yarısı Çılgılığı mesajını anlayamazlar. İsa, sağır isyankârlar hakkında ikinci bir tanıklık verdi.

Öğrenciler gelip ona dediler: “Onlara neden benzetmelerle konuşuyorsun?” O da onlara şöyle cevap verdi: “Çünkü göklerin egemenliğinin sırlarını bilmek size verilmiştir; onlara ise verilmemiştir. Çünkü kimde varsa ona verilecek ve daha da bolluğa erecek; ama kimde yoksa, sahip olduğu bile ondan alınacaktır. İşte bu nedenle onlara benzetmelerle konuşuyorum; çünkü görseler de görmüyorlar, işitseler de işitmiyorlar ve anlamıyorlar. Ve onlarda şöyle diyen Yeşaya’nın peygamberliği yerine geliyor: ‘İşiteceksiniz, ama anlamayacaksınız; göreceksiniz, ama kavramayacaksınız. Çünkü bu halkın yüreği duyarsızlaştı, kulakları işitmeye ağırlaştı, gözlerini de kapattılar; öyle ki gözleriyle görmesinler, kulaklarıyla işitmesinler, yürekleriyle anlamasınlar, dönmesinler ve ben de onları iyileştirmeyeyim.’ Ama sizin gözleriniz ne mutlu ki görüyor; kulaklarınız ne mutlu ki işitiyor. Doğrusu size derim ki, birçok peygamber ve doğru kişi sizin gördüklerinizi görmeyi arzuladı da göremedi; sizin işittiklerinizi işitmeyi arzuladı da işitemedi.” Matta 13:10-17.

Bilge olanlar benzetmelerin sırrını anlar; bu, satır satır temsil edilen hakikattir. Bilge olanlar, gördükleri ve işittikleri için kutsanmıştır; hem bilge olanlar hem de kutsanmış olanlar Daniel’in on ikinci bölümünde temsil edilir. “Bilge olanlar”, Habakkuk’un “kitabı”nda kayda geçirilmiş “tablo” ile temsil edilen bilginin artışı (yürekleriyle) anlayanlardır; “kutsanmış olanlar” ise bekleyenlerdir.

Ve şöyle dedi: Git yoluna, Daniel; çünkü bu sözler son zamanına kadar kapatılmış ve mühürlenmiştir. Birçokları arınacak, aklanacak ve sınanacak; ama kötüler kötülük edecek; kötülerden hiçbiri anlamayacak; fakat bilge olanlar anlayacak. Günlük sununun kaldırıldığı ve ıssız bırakan iğrençliğin kurulduğu zamandan itibaren bin iki yüz doksan gün olacaktır. Bekleyip bin üç yüz otuz beş güne ulaşana ne mutlu. Daniel 12:9-13.

Milleritler, bin üç yüz otuz beş günün, paganizmin ("the daily") 508 yılında "ortadan kaldırıldığı" sırada başladığını doğru biçimde anladılar. Bereket, 1843'te bekleyenlere vaat edildi. Metindeki "cometh" sözcüğü "değer" anlamına gelir. 1843 yılı sona erdiğinde 1844 yılına "değdi". 1843 yılı sona erdiğinde, Habakkuk'un "bekleme zamanı" geldi ve "tabloları" kaydeden "kitap"ta emredildiği üzere bekleyenlerin üzerine bir bereket ilan edildi. Habakkuk'un "kitabı", görü için "beklemelerini" emretti.

Daniel, 1798'in (son zaman) tarihini, kitabının mührünün açıldığı ve o esnada üç aşamalı bir sinama sürecinin (arıtılma, aklanma ve denenme) ortaya çıktığı zaman olarak belirler. Bu süreç, yedi gök gürlemesinin gizli tarihinin açığa çıkmasıyla nihayetine ulaştı. Bu gizli tarih, ilk hayal kırıklığı, Gece Yarısı Çılgılığı mesajı ve büyük hayal kırıklığıyla temsil edilen hakikatin üç yol işaretidir. İlk hayal kırıklığına varmanın bereketi, 1798'den 1844'e kadar olan tarihin sonunda üç aşamalı bir sinama sürecini temsil eder.

1798'den 1844'teki büyük hayal kırıklığına uzanan tarih, 1989'dan yakında çıkacak Pazar yasasına uzanan tarihi tipolojik olarak temsil eder. İlk hayal kırıklığında gecikmeye başlayan görüyü bekleyenlere bir bereket vaadi vardır. Daniel 12'deki “bilgeler”, “kutsanmış” olan ve “bekleyen” kimselerdir. Kötüler ise yürekleriyle “işitmeyen” ve “görmeyen” kimselerdir. Millerci hareketin tüm deneyimi Daniel kitabının dört ayetinde özetlenmiştir; bu ayetler aynı zamanda yüz kırk dört binin mühürleşiminin tarihini de temsil eder.

O dört ayette temsil edilen kutsal tarih, Habakkuk'un tabloları üzerinde gösterilen bilgi artışının anlaşılmasına ve İsa'nın satır üstüne satır yöntemiyle öğretirken işaret ettiği bilgi artışına dayanmaktadır. "Akıllılar"a peygamberliğin gizemini açıklamak için birbiri ardınca benzetmeler sundu. Daniel 12'deki "kötüler" anlamaz ve 2. Selanikliler 2. bölümde, onların anlamayışı gerçeğe duyulan bir nefret olarak tasvir edilir; bu da güçlü bir aldanış getirir. Pavlus'un mektubunda kötülerin sevmediği gerçek "sürekli"ydi; Daniel'deki dört ayette ise özel olarak tanımlanan peygamberlik gerçeği "sürekli"dir.

İsa, öğrencilerine kutsanmış olduklarını söyledi ve bunu yaparken, dönsünler diye görmeyi ve işitmeyi reddeden Yeşaya'dakilerle onları karşılaştırıyordu. Daniel'in on ikinci bölümünde kutsanmış olanlar, bekleyenlerdir. Daniel'in on ikinci bölümündeki dört ayet ve bu ayetlerin Milleritlerin tarihindeki gerçekleşmesi, ayrıca Yeşaya'da işitmeyi ve görmeyi reddeden bir sınıfla yapılan karşıtlık ve aynı iki sınıf ayrımının Mesih tarafından yapılması, hepsi 18 Temmuz 2020'de gelen yedi gökgürültüsünün gizli tarihine işaret eder. İlk hayal kırıklığında başlayan Millerit tarihinin son deneme süreci şimdi tekrarlanıyor. Bazıları görececek, diğerleri ise görmeyi reddedecek.

1840–1844 yılları arasında verilen bütün mesajlar şimdi güçlü bir biçimde sunulmalıdır; çünkü yönünü yitirmiş birçok insan vardır. Bu mesajlar bütün kiliselere ulaştırılmalıdır.

"Mesih şöyle dedi: 'Ne mutlu sizin gözlerinize, çünkü görürler; ve kulaklarınıza, çünkü işitirler. Çünkü size doğrusu şunu söylerim ki, birçok peygamber ve salih kişi sizin gördüğünüz şeyleri görmeyi arzuladı, ama görmediler; ve sizin işittiğiniz şeyleri işitmeyi arzuladı, ama işitmediler' [Matta 13:16, 17]. 1843 ve 1844 yıllarında görülen şeyleri gören gözler ne mutludur."

"Mesaj verildi. Ve mesajın tekrarlanmasında hiçbir gecikme olmamalıdır; çünkü zamanın belirtileri gerçekleşmektedir; kapanış işi tamamlanmalıdır. Kısa bir süre içinde büyük bir iş yapılacaktır. Yakında Tanrı'nın tayiniyle, yüksek bir feryada dönüşecek olan bir mesaj verilecektir. O zaman Daniel, tanıklığını vermek üzere kendi payında duracaktır." Manuscript Releases, cilt 21, 437.

William Miller, "günlük"ün putperest Roma'nın bir sembolü olduğunu anlaması için melekler tarafından yönlendirildi. Sister White, onun bu anlayışının doğru olduğunu doğrudan teyit etti. Habakkuk'un "kitabı"nda anılan "tablolar" üzerinde temsil edilen o anlayış "gelecek zaman içindir". O "kitabın" mühürünün açılması "asi, yalancı çocuklar"ı ortaya çıkarır. "Çocuklar" son neslin bir sembolüdür; dolayısıyla İsaiah'ın pasajında "gelecek zaman", özellikle soruşturma yargısının son günleri olarak belirtilmiştir.

Yeşaya, "yalancı çocukların", "kitap"ta kayıtlı "tablo" üzerinde temsil edilen peygamberlik mesajını reddedeceklerini bildirir; çünkü onlar, "görenlere, Görmeyin; ve peygamberlere, Bize doğru şeyler peygamberlik etmeyin, bize hoş şeyler söyleyin, aldatıcı kehanetlerde bulunun" derler. 1863'te Laodikya Adventizmi, yalancı çocukların talebini yerine getirmeye yönelik giderek artan bir süreci başlattı. Bu çalışma, Yeşaya tarafından Millerci temellerin eski yollarını reddetmek olarak temsil edilir; çünkü onlar, "Çekilin yoldan, yoldan sapın, İsrail'in Kutsalı'nı önümüzden

uzaklaştırın" dediler. Yol dediğimiz, Yeremya'nın eski yollarıdır.

RAB şöyle diyor: Yollarda durun, bakın; eski yolları, iyi yolun nerede olduğunu sorun; o yolda yürüyün ve canlarınız için huzur bulacaksınız. Ama onlar, "O yolda yürümeyeceğiz" dediler. Yeremya 6:16.

"Yalancı çocuklar"ın, Yeremya'nın "eski yollar"ını reddedişi, "rahat"ın bulunduğu yer olan Gece Yarısı Çılgılığı mesajının reddidir; bu, Yeşaya'da işitmek istemedikleri "rahat ve ferahlık"tır ve aynı zamanda geç yağmur mesajının ferahlığıdır. Bu mesaj, Milleritlerin tarihinde temsil edilen ve bir "kitap"ta kaydedilen "tablolar" üzerinde tasvir edilen Gece Yarısı Çılgılığı mesajıdır. "Yalancı çocuklar"ın Gece Yarısı Çılgılığı mesajını reddetmesi, "İsrail'in Kutsalı'nı önlerinden kaldırmak" yönündeki arzularıyla temsil edilir. Alfa ve Omega'nın kuşkusuz sonu temsil etmek için kullanacağı Ellen White'ın ilk görünümü, doğruların yolunu tanımlar; başlangıcındaki ışığı işaret eder ve "bilgeler"i yolun sonuna kadar kimin götürdüğünü gösterir.

"Yolun başlangıcında arkalarında parlak bir ışık yerleştirilmişti; bir melek bana bunun 'gece yarısı haykırışı' olduğunu söyledi." Bu ışık yol boyunca parlıyor ve ayaklarına ışık veriyordu ki, tökezlemesinler.

Hemen önlerinde olup onları şehre götüren İsa'dan gözlerini ayırmadıkları sürece güvendediler. Ama kısa süre sonra bazıları yoruldu ve şehrin çok uzakta olduğunu, oraya çoktan girmiş olmayı beklediklerini söylediler. Bunun üzerine İsa görkemli sağ kolunu kaldırarak onları cesaretlendirirdi; kolundan çıkan bir ışık advent kafilesinin üzerinde dalgalanırdı ve onlar da 'Aleluya!' diye haykırırlardı. Bazıları ise düşüncesizce arkalarındaki ışığı inkâr ettiler ve kendilerini buralara kadar götürenin Tanrı olmadığını söylediler. Arkalarındaki ışık söndü, ayaklarını tam bir karanlıkta bıraktı; onlar da sendeleyip işareti de İsa'yı da gözden kaybettiler ve patikadan aşağı, aşağıdaki karanlık ve kötü dünyaya düştüler. Ellen G. White'ın Hıristiyan Deneyimi ve Öğretileri, 57.

Başlangıçta da sonda da Gece Yarısı Çılgılığı'nın ışığıydı. Önlerinden çekilmesini istedikleri kişi İsa'ydı (İsrail'in Kutsalı). İsa'nın görkemli sağ kolundan gelen ışık, "kitap"ta kaydedilmiş "tablolar" üzerinde temsil edilen Gece Yarısı Çılgılığı'nın ışığıydı. "Yalancı çocuklar"ın Mesih'in Gece Yarısı Çılgılığı mesajını ve yürüme gereken yolu reddetmeleri, yoldan saptıklarında Tanrı'nın yargısını üzerlerine getirdi. Aniden kırılan "yüksek duvar", yakında gelecek Pazar yasasıyla yıkılacak olan kilise ile devletin ayrılığı "duvarı"dır. Bu yargı "ansızın bir anda" gelir ve "çömlekçinin kabının parça parça kırılması gibi" olacaktır. Bu yargı, "günlük"ün şeytani sembolünü baş aşağı çevirip onu Mesih'in bir sembolü olarak tanımlamakla ilişkilidir.

Şüphesiz, her şeyi altüst edişiniz çömlekçinin kili gibi sayılacak; çünkü eser, onu yapan için, "Beni o yapmadı" der mi? Ya da şekillendirilmiş olan, onu şekillendiren için, "Onun anlayışı yok" der mi? Yeşaya 29:16.

"Günlük", kötülerle bilge olanlar arasındaki ayrımı belirleyen, Daniel'in on ikinci bölümündeki dört ayeti birbirine bağlayan peygamberlik gerçeğidir. "Günlük", 2. Selanikliler'de güçlü bir aldanişa kapılanların nefret ettiği gerçektir. "Günlük", "yalancı çocuklar"ın İsrail'in Kutsalı'nı yollarından çekilmeye zorlamak yönündeki arzusunu temsil eder. Ve onların cezası, bir

çömlekçinin kabının kırılmasıyla temsil edilir; geriye kalan ise akılsız bakirelerin yitik durumunun bir tasviridir, çünkü orada, paramparça olmuş çömlekçinin kabından kalan kırıklarla, “ocaktan ateş almak ya da çukurdan su almak için bir çanak parçası” “bulunmayacaktır”.”

Hem "ateş" hem de "su", on bakire benzetmesindeki yağ gibi, Kutsal Ruh'un simgeleridir. Geceyarısı Çağrısı, 1844 Ağustos'unda Exeter kamp toplantısında olduğu gibi, bir anda ansızın geldiğinde, "yalancı çocuklar"ın hiç yağ (su ya da ateş) bulması imkânsız olacaktır. İlk hayal kırıklığından sonra, Yeremya'nın çağrıldığı gibi, "geri dönmeye" çağrıldılar, ama reddettiler.

Sözlerini buldum ve yedim; sözün bana yüreğimin sevinci ve coşkusu oldu; çünkü adınla çağrılıyorum, ey orduların Tanrısı RAB. Alaycıların topluluğunda oturmam, sevinmedim; elinden dolayı tek başıma oturdum; çünkü beni gazapla doldurdun. Acım neden sürekli, iyileşmeyi reddeden yarım neden onulmaz? Bana tümünden bir yalancı gibi mi olacaksın, kuruyan sular gibi mi? Bunun için RAB şöyle diyor: Eğer geri dönersen, seni yine getireceğim ve huzurumda duracaksın; değerli olanı değersiz olandan çıkarırsan, benim ağzım gibi olacaksın. Bırak onlar sana dönsün; ama sen onlara dönme. Bu halka karşı seni sağlam bir tunç duvar yapacağım; sana karşı savaşıacaklar, ama sana üstün gelemeyecekler; çünkü seni kurtarmak ve seni kurtarıp özgür kılmak için seninleyim, diyor RAB. Seni kötülerin elinden kurtaracağım, seni zalimlerin elinden kurtaracağım. Yeremya 15:16-21.

Yeremya, ilk hayal kırıklığından sonra geri dönenleri temsil eder. Rab'bin huzurunda “durmak” ve Rab'bin “ağzı” olmak için “kıymetliyi değersizden ayırma” işine girişenlerdir. Onlar, dağılmış durumlarını anlayan ve ardından Levililer 26 duasını edenler olarak, Daniel'in dokuzuncu bölümünde temsil edilenlerdir. Onlar, “yalancı çocuklar”la karşıtlık içinde, Daniel, Yeremya ve Habakkuk'un bekçileriyle temsil edilenlerdir. “İsrail'in Kutsalı” tarafından da şu sözlerle çağrıldılar: “Dönüş ve esenlik içinde kurtulacaksınız; sükûnet ve güven içinde gücünüz olacak; ama siz istemediniz.”

Miller'in mücevherleri, Habakkuk'un tablolarında temsil edilen ve ibadet edenlerin iki sınıfını ortaya çıkaran Gece Yarısı Çılgılığı mesajının sınımasını temsil eden gerçeklerdir. Bu mücevherlere karşı ortaya çıkan isyanın sembolü “günlük”tür. Miller “günlük” konusundaki anlayışında isabetliydi, fakat anlayışı yaşadığı tarihsel dönemle sınırlıydı ve odasının ortasındaki masanın üzerine koyduğu mücevherler şimdi, Miller onları ilk kez masasına koyduğundakinden on kat daha parlak parlıyor. Bunlar şimdi daha büyük bir mücevher kutusunun içinde; çünkü bu kutu artık Miller'in zamanında olduğu gibi yalnızca Kutsal Kitap'ı değil, hem Kutsal Kitap'ı hem de Peygamberlik Ruhu'nu temsil ediyor.

Son günlerde sınavıcı ışığı ortaya koyan bu iki tanıktır ve son günlerde mücadelenin başlıca odağı hâline gelenler de yine bu iki tanıktır. Miller bu savaşı gördü; çünkü rüyasında onun sandığını (Kutsal Kitap'ı) aldılar ve paramparça ettiler. Yuhanna, son günlerde “bilge olanları” temsil eden kişi olarak, “Tanrı'nın sözü ve İsa Mesih'in tanıklığı uğruna, Patmos denilen adadaydı.” Yuhanna, hem Kutsal Kitap'ın hem de Ellen White'in yazılarının mesajına inandığı için zulüm görüyordu.

1798'de mührü açılan Ulai Nehri görümünün temsil ettiği gerçekleri incelemeye bir sonraki yazıda devam edeceğiz.

“Rab’bin bizi nasıl yönlendirmiş olduğunu ve geçmiş tarihimizdeki öğretisini unuttuğumuz ölçüde, gelecekte korkacak hiçbir şeyimiz yoktur.” Life Sketches, 196.